

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

**Fierlant, Simon de
Coloniae Agrippinae**

§. 2. Quid de hoc Sigillo sentiat Macarius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

HÆc satis sint de D. Vander Vliet & infausta ejus Thesi, eâ potissimum occasione relata, ut intelligant omnes, quàm non impune, nec sine Romana Centura in hac cuniculi parte laborare liceat: & primum quidem ligonem in ea Thesi fixerat Seminarii Archiëpiscopalis Professor, mox plures habiturus socios, & in eodem secum cuniculo fossores, nisi primis bene conatibus Roma, & eodem ipso anno restitisset; & providè; intelligebat enim Roma nec brevius posse, nec periculosius, quàm hâc parte, Sacramentum Pœnitentiæ expugnari.

§. 2.

QUID DE HOC SIGILLO
sentiât Macarius.

EXaminandus hîc nobis venit R. D. Havermans, de quo id quidem certum est, non tam profundè eum ligonem agere, quam §. præcedenti Archiëpiscopalis Professor foderit; sed neque id dubium est, otiosum eum profus non esse; & suspectum meritò est, quod habet in *examine* pag. 279. *boni tamen Confessarii, qui que amat salutem pœnitentis, est aliquando inquirere extrâ Confessionem de vita & moribus sui pœnitentis, idque sine Sigilli fractione fieri posse, omninò indubitatum est; & secundum illam notitiam dirigere sese potest in Confessione, prout scio à piis & doctis Confessariis*

riis praticari ubi enim ex domesticorum, vel aliorum fide dignorum testimonio sciret Confessarius pœnitentem adhuc in eadem cecidisse vitia, credere non deberet pœnitenti contrarium asserenti: quid autem? curiosa illa & sollicita in vitam & mores alienos apud Domesticos inquisitio, ab eo facta, qui Confessarius ejus esse, & praxim inquisitionis hujusmodi suis in libris operosè inculcare scitur; nihil putemus periculi continere, ne cujusdam criminis suspicio apud illos ipsos domesticos suboriatur? nec ita hi secum cogitent: hæc à me de eo, & illa quæsit, & Confessarius ejus est, de quo quærebat, nec solebat in hanc saltem, & illam materiam inquirere: & hæc dum cogitant, ut sumus naturâ creduli, præfertim in malum, & temerariis facilè abripimur judiciis, non pronum erit sinisterius quidquam de ipso pœnitente opinari? certè, utcumque *id sine Sigilli fractione fieri posse omnino indubitatum* putet Macarius, rem ego dico non levi periculo obnoxiam, quàm enim facilè in inquisitione illa Confessario non satis advertenti vox excidat aliqua, ferax deinde multarum suspicionum materia; ut ut est, nemo quisquam à revelatione plus distat, quàm qui omninò tacet, nec vulgaris prudentia est, ita examen illud suis aptè verbis temperare, ut nihilò plus domesticorum ulli suspicionis abiturus relinquat, quàm primùm adveniens invenerat.

Breviùs loquitur & planiùs, pag. 176. certè *antiqui Patres & Theologi non ita quoad Confessionis Sigillum scrupulosi erant, ac nunc sunt Casuistæ.* Sanè dictum illud Macaria-

num Archiëpiscopale Seminarium redolet, nec multùm
abludit ab eo pertinente D. Vander Vliet *non est improbabile,*
quod olim in quibusdam casibus licuerit uti scientiâ ex confes-
sione acquisitâ, in quibus modo non liceret. Quod pertinens
non est quidem censoriâ virgâ notatum, sed tamen ad eam
Thesim pertinet, quæ, cum ipsa omninò prohibita sit, &
proscripta, non potest non aliquid labis iis adspargere om-
nibus, quæ ad se pertinent. Quid ergo ait? *certè antiqui*
Patres & Theologi non ita quoad Confessionis Sigillum scrupu-
losi erant, ac nunc sunt Casuistæ. Quis porro id ait? is, qui
præsentem, ut vidimus, Ecclesiæ praxim nauseabundus
fastidit; is, qui modernam Ecclesiam in administratione
Sacramenti pœnitentiæ degenerasse scribit; is, qui unam
antiquioris Ecclesiæ praxim suspirat, eam laudabilem
dicit, & ad primum pristinumque vigorem revocari in
Ecclesia hisce temporibus, & restitui vult, is denique,
qui, quidquid in fide & moribus labefactatum est, id omne
recentioribus Theologis & Casuistis acceptum refert, is
nimium scrupulosos Casuistas dicit quoad Sigillum Con-
fessionis; quid autem? nimium scrupulosos? & hoc de
Casuistis? quos laxones passim vocat, quos laxissimis
laxitatibus perdere omnia, & corrumpere, & laxo om-
nia definire ore, & laxis ampliare manibus credere nos
vult. Mira profectò loquitur, non solent cum laxitate
scrupuli componi. Jam verò quid nunc docent scrupulosi isti
Casuistæ quoad Sigillum, ut intelligamus quid hac in mate-
ria

ET INFELIX CONCORDIA. 255

ria Macarius vocet esse scrupulosum. Docent *cavendum* OMNINO, *ne verbo aut signo, aut ALIO QUOVIS MODO, ALIQUATENUS prodat peccatorem.* Et hoc tu scrupulum vocas? scrupulosus ergo est Canon Concilii Lateranensis sub Innocentio III. scrupulosum est caput: *omnis utriusque sexus, quod ex eo Canone desumptum est, & ex quo hoc suum dogma describunt Casuistæ illi scrupulosi. Docent monendos esse fideles, quoniam nemo est, qui non vehementer cupiat, scelera & turpitudinem suam occultari, nihil esse, quod timeant, ne ea, quæ ipsi Confessione patefecerint, à Sacerdote ulli unquam indicentur, neve ALIQUOD ex ea PERICULI (adeoque & gravaminis) GENUS sibi ULLO TEMPORE creari possit.* Et hoc tu scrupulum vocas? scrupulosus ergo est Catechismus Romanus, ex cuius parte 2. cap. 5. hoc item suum dogma fideliter descripserunt scrupulosi isti Casuistæ. Docent denique contra Archiëpiscopalem Professore, non esse licitum uti scientiâ ex Confessione acquisitâ cum gravamine pœnitentis, & multò minus cum directâ aut indirectâ revelatione, etiam eo casu, quo aliud multo gravius ex non usu sequatur, in cuius comparatione prius meritò contemnatur: & hoc tu scrupulum voces? cave feceris; ne ipsam Sacram & universalem Romanam Inquisitionem scrupulosam facias: tu tamen tibi constas & confidenter loqueris; *certè antiqui Patres & Theologi non ita quoad Confessionis Sigillum SCRUPULOSI erant, ac nunc sunt Casuistæ.* Ignosce, Macari, fordidior es, quam initio putaram, & huic tam exitiali cuniculo

culo fodiendo cum Professore Mechliniensi operosius instas, quam primâ fronte videbare : scrupulosi nunc sunt Casuistæ quoad Sigillum, hoc est nimis in eo coarctando rigidi. Quid ita? nullo umquam casu Confessionalis scientiæ usum licitum esse mordicus tenent; hic est eorum scrupulus, hic, ut cæteri quidem scrupuli, eximendus est. Vult ergo Macarius Casuistas modernos paululum hac in re laxiores: ita est; amplioris erant pectoris antiqui Patres, & Theologi, nec ita quoad Confessionis Sigillum scrupulosi, ac nunc sunt Casuistæ. Ita quidem Macarius; sed cælo sit superisque gratia, hoc nostrum modernæ Ecclesiæ ævum non prorsus destituit bonus Deus; inventus est tot inter scrupulosos Casuista unus, qui scrupulosus ipse non esset, sed cum antiquis Theologis & Patribus ampli vir pectoris Franciscus Vander Vliet: sed enim cum amplo suo ille pectore in Censuram Romanam turpiter incidit: & ego, Casuista si essem, Macario scrupulosus malim, quam Inquisitioni Romanæ nimium laxus videri.

§. 3.

EXAMINATUR GUMMARI
de Sigillo Doctrina.

NOli metuere, Gummare, ab incunte ætate civilibus causis assuetus, unam justitiæ, æquitatisque rationem propositam mihi semper habui; examinatum te venio non
con-